

[Hilmar Baunsgaard.]

bagefter bruger det til et angreb på os? Jeg beder om, at man foretager en vurdering af, om man selv havde kunnet holde til den form for politisk samarbejde.

Statsministeren (*J. O. Krag*): Jeg har lyttet med interesse til denne debat og ikke mindst til de to seneste, jeg havde nær sagt lidt ejendommelige indlæg; men det er måske at gå for vidt i karakteristikken. Jeg går ud fra, at de to, der sidst havde ordet, lederen af det konservative folkeparti, i hvert fald af gruppen, og lederen af det radikale venstre, erkender, at socialdemokratiet også som regeringsparti måtte være fuldstændig frit stillet over for det katalog af spæremuligheder, der var udarbejdet af kulegraverbanden. Det går jeg ud fra man erkender. Jeg kan ikke tro, at hverken hr. Ninn-Hansen eller hr. Hilmar Baunsgaard med den forholdsvis store parlamentariske erfaring, disse to ærede medlemmer af dette ting har, kunne forestille sig, at det kun var fire af deltagerne i forhandlingerne, der var frit stillet. Det måtte vel være alle fem. Forhandlede man ikke på lige vilkår? Det går jeg ud fra. Jeg går ud fra, at man i fællesskab i fortrolighed — en fortrolighed, der blev slet overholdt af et af partierne, jeg skal undlade at sige hvilket, det er ikke nødvendigt — udarbejdede et katalog, og dette katalog var partierne frit stillet over for. Derefter indtraf der det, at socialdemokratiet sagde klart nej til et af punkterne i kataloget, socialdemokratiet sagde nej til at nedskære de sociale pensioner, og dette nej vedstår jeg. Og jeg vedstår det som formand for socialdemokratiet og som statsminister i den socialdemokratiske regering. Det var da klart vores ret at sige nej til et af punkterne i kataloget.

Det er klart, at sagde en af parterne nej til et væsentligt punkt i de spæremuligheder, der var opstået, så faldt forpligtelsen over for helheden bort; det vil sige, at så var de fire øvrige partier frit stillet. Det er jo den situation, vi befinder os i i dag. Men det

betyder ikke, at der ikke kan spares. Det betyder heller ikke, som det nærmest fremgik af hr. Hilmar Baunsgaards indlæg, at nu kunne der slet ikke spares noget. Det går jeg da rigtignok ud fra at der kan. Det er min og regeringens opfattelse, at vi nu vender tilbage til katalogets øvrige punkter og over for 17-mands udvalget fra regeringens side og på regeringens ansvar foreslår besparelser, hvor vi så punkt for punkt vil prøve, om der er et flertal i denne sal for at gennemføre disse besparelser. Det er da min forventning, at der herved vil kunne opnås en meget betydelig besparelse, en meget effektiv besparelse, som vil kunne foretage den opretning af vores økonomi, som er nødvendig, og som jo nu er på vej.

Hr. Hilmar Baunsgaard talte nærmest, som om vi var midt i en debat om at gennemføre skatteforhøjelser. Hvad er det for skatteforhøjelser? Mig bekendt er der ikke nogen, der har foreslået skatteforhøjelser. Det, vi kan se af den økonomiske udvikling, er, at der er en væsentlig valutamæssig bedring på vej. Siden regeringsskiftet har valutatalleene måned for måned ligget bedre end året før. Vi kan se, at handelsstatistikken viser en væsentlig nedbringelse af merimporten. Jeg er mig fuldt bevidst, at man ikke af nogle få måneders handelsstatistik kan drage helt afgørende slutninger. Vi vil først være i stand til at se, hvor stor forbedringen er, når vi på længere sigt har en handelsstatistik og specifikationer over den betydelige eksportforøgelse, der har fundet sted.

Hele denne udvikling skal vi nu iagttage, samtidig med at vi gennemfører debatten landet over forud for folkeafstemningen om EF. Her tror jeg igen at såvel hr. Ninn-Hansen som hr. Hilmar Baunsgaard vil være enige med mig i, at hvis folkeafstemningen giver et ja til Danmarks tilslutning til fællesmarkedet, hvilket jeg stærkt håber på, af allé kræfter bidrager til og uden at tage noget på forskud også vil anse for det mest sandsynlige, vil der herigennem ske en yderligere forbedring af landets økonomiske